8ste Jaargang. Curaçao den 4n April 1891. N° 379

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag. Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling. Voor het Buitenland per jaar fl. 10,— Afzonderlijke nummers fl. 0,25. Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD: PLEIN VAN PIETERMAAÏ, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra. Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti. Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja. Un number só fl. 0,25. Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

OUDE WROK.

In de europeesche politiek hebben weinig gebeurtenissen der laatste maanden zooveel pennen in beweging gebracht, als het feit van het bezoek der moeder van Keizer Wilhelm II aan Frankrijk en Parijs.

Engeland stond niet weinig nieuwsgierig aan zijn strand uit te staren, naar wat er aan de overzijde van het Kanaal voorviel. Rusland beet zich ontevreden op de lippen en liep onrustig heen en weer, terwijl heel Duitschland " met ingehouden adem en gebalde vuist" de houding der Parijzenaars tegenover keizerin Frederik bespiedde.

Het doel van dat bezoek bleef niet verborgen. Duitschlands Keizer, wiens pogingen, om een algemeene ontwapening tot stand te brengen tot nog toe schipbreuk leden: die in Rusland bij het bespreken van een duurzamen vrede reeds een paar malen het hoofd stiet, wenschte nu een toenadering tot Frankrijk te beproeven. Onder voorwendsel van een kunstreis en om de Fransche schilders tot deelname aan de berlijnsche expositie uit te noodigen, werd 's Keizers moeder vooruitgezonden; straks zou dan de keizerin van Duitschland en eindelijk Wilhelm zelf volgen.

Wij weten, hoe ook deze poging weder mislukt is. Het overhaastig vertrek der Keizerin uit Parijs heeft vele onaangenaamheden en een oorlog wellicht voorkomen.

Wat uit deze gebeurtenis daghelder blijkt, is, dat de haat, welke de Franschen bezielde tegen den Pruisischen overwinnaar, en evenzeer die van Pruisen tegen den *Erbfeind*, heden, na twintig jaren, nog niet is bekoeld. De oude wrok is gebleven, de geslagen wonden zijn niet geheeld; van den eisch, om in het bezit van het verlorene hersteld te worden is niets afgestaan. Zoo men het nog niet met geweld terugneemt, is het daarom alleen, dat men het geschikte oogenblik nog niet gekomen acht.

Hoe kookte het Fransche bloed, toen de toeleg van Duitschlands Keizer ontdekt werd.

Slechts met de grootste moeite, zegt *De Tijd* slaagde men er in het meest galante volk der wereld ervan te overtuigen, dat het geen reden had een vrouw, een Keizerin te beleedigen, die met de meest vreedzame bedoelingen in zijn midden voor enkele dagen verblijf hield.

Het fransche volk bedwong zich.... met moeite, maar toch—het moet erkend worden—geen enkele beleediging werd de duitsche Keizerin aangedaan. Het parijsche publiek had zijn goeden naam, wat beleefdheid betreft, gehandhaafd.

Wat voor Duitschland kwetsends voorviel te Parijs beteekende op zichzelf al zeer weinig. Een paar honderd schreeuwers en leegloopers hadden in een wijnhuis een motie aangenomen, waarin zich hun chauvinistisch gevoel lucht gaf; aan den voet van een standbeeld was, zonder dat Parijs er veel van bespeurd had, een krans nedergelegd, die in stilte later weggehaald en evenzeer in stilte weer teruggebracht was.

Eenige bladen hadden in min of meer heftige artikelen te verstaan gegeven, dat zij het bezoek aan Versailles gebracht, door de duitsche Keizerin, krenkend vonden voor hun vaderlandsliefde: dat, naar hun gevoelen, de fransche schilders geen deel moesten nemen aan de tentoonstelling te Berlijn; eindelijk, dat, met het oog op de bestaande spanning bij zeker gedeelte der bevolking, verlenging van het bezoek niet wenschelijk scheen.

Meer was niet voorgevallen.

Toch was dit weinige reeds voldoende om groote en invloedrijke bladen in Duitschland schier buiten zich zelf te doen geraken van woede en om de duitsche Regeering te doen besluiten tot een wraakneming op de ongelukkige Elzassers en Lotharingers, die—als er iets misdreven was—daaraan part noch deel hadden gehad. Dat eigen onvoorzichtigheid en gemis aan tact grootendeels schuld zijn geweest van het gebeurde, terwijl het officieele Frankrijk, evenmin de parijsche bevolking, als geheel beschouwd, zich ook maar het geringste te verwijten heeft, wordt door zekere partij in Duitschland niet ingezien: de taal der hartstochten overscheeuwt die van het gezond verstand.

EEN "VENDETTA" GESTUIT.

In de *N. Züricher Ztg*, verhaalt een dame, die Sicilië bereisde en zich overigens niet als een vriendin van het Catholicisme doet kennen, het volgende:

De dorpen San Teodoro, Posada, Berchideda en Terranova waren het schouwtooneel geweest van bloedige veeten tusschen de familiën Pettoru en Quaglioni. Toorn en woede waren wederzijds zoo hoog gestegen, dat de eersten nog niet lang geleden, een vrouw uit den stam der laatsten met een dolk vermoordden, waarna haar nabestaanden aan de schim der vermoorde het leven van niet minder dan vier jongelingen uit het geslacht der Pettoru opofferden. Van even ernstigen aard was de twist tusschen de familiën Pileri Revana en Cagnama, en nog rookte het bloed der jongste offers dezer familieveeten, toen verleden jaar in den vastentijd een prediker, Don Roberto genaamd, in die streken kwam en verkondigde, dat hij met bijzondere volmacht van den Paus begiftigd was voor al degenen die met hun vijanden vrede sluiten en openlijk de bloedwraak afzweren wilde.

Deels door zijn vermaningen, deels ook door den invloed van een dorpsrechter, die met de vijandelijke familiën in gelijken graad was verwant, lieten zij zich eindelijk bewegen, op een bepaalden dag en een bepaald uur in de kerk bijeen te komen. Aan de eene zijde des altaars namen de Quaglioni, aan de andere zijde de Pettoru plaats, en eveneens posteerden zich de andere twistzieke familiën tegenover elkander. De komst van de geestelijkheid verhinderde nog te rechter tijd een uitbarsting van hun woede. Een talrijke menigte vervulde het ruime schip der kerk. Pater Roberto besteeg den kansel, en sprekend in het volksdialect en tot vrede en verzoening aanmanend, maakten zijn woorden een geweldigen indruk op aller harten. Aan het slot van zijn rede werd een crucifix vóór het altaar geplaatst, het teeken van het begin der verzoenende plechtigheid. Er heerschte een ademlooze stilte in het tempelgebouw. De priester verliet den kansel, naderde langzaam en plechtig het oudste lid der familie Pettoru en geleidde hem tot vóór het kruis. Hier legde hij hem de hand op den schouder en zeide hem met nadruk de woorden voor: „Vergeef ons onze schulden, gelijk wij vergeven onzen schuldenaren!" En zie, na een korte aarzeling herhaalde Pettoru de formule en liet zich zonder tegenstand naar het hoofd der Quaglioni geleiden. Beide mannen staarden elkander een oogenblik onbeweeglijk aan. Het scheen alsof de schimmen hunner vermoorde familieleden zich tusschen hen als een onvoorkomelijke hinderpaal plaatsen. Maar eindelijk reikte Pettoru, gedachtig aan de zooeven gesproken woorden, kort beraden de hand aan zijn tegenstander, welke door dezen, alsof hij uit een lethargischen toestand ontwaakte, met koortsachtigen haast werd gegrepen, waarna beiden elkander in de armen vielen, terwijl de priester zegenend zijn hand over hun hoofd ophief. De toeschouwers waren over dit aangrijpend tooneel tot in het binnenste hunner ziel getroffen. Intusschen traden ook de andere van vijandschap bezielde familiën op elkander toe en reikten onder heete tranen de hand der verzoening.

Het slot van dit waarlijk treffend vredefeest was de toediening van het H. Sacrament des vormsels aan de kinderen der betreffende familiën, en welzoo, dat de vroegere doodsvijanden wederkeerig als peeten hunner kinderen optraden. En het was een schoon gezicht voor het helder verlichte en met bloemen

FEUILLETON.

E PASTOR DJE ALDEA

Descripción histórica di tempoe di dominio francés.

Continuación.

Na principio di October 1807, e *Casa Maldita* koe nos lezadó a sinjá conocé den nos capítulo precedente, a ser habitá pa ainda un persona mas.

Un parti dje quinta ó estancia a bira residencia di Hendrik; mitar dje cas, según nos a bisa, tabata pertenecéle di derecho.

Bao di su manoe laboriosa, e parti ayi dje habitación a trocá completamente di aspecto. E goheranan den murayanan a ser yená; porta geverf; e cruznan grandi riba murayanan a ser repará y blanchá blancoe; e dak i e gai giratorio drechá; en cambio dje glasnan kibrá, nan a poné otro hinter na e rampinan — en una palabra, bo por a observá un grandísima diferencia den e dos habitacionnan. Aki actividad i honradez; ayá descuido i vicio.

E diferencia tan visible a contribuí pa excitá odio di Wouter más violentamente; ma su peor rabia tabata koe despues di a considerá su persona como único donjó di hinter e propiedad, él tabata obligá di cedé su roeman, koe a bolbé, mitar dje cas i dje terrenonan.

Hendrik, después di hopi anja di ausencia, a haja su demisión fó di servicio militar. El no por a continuá e carrera, a consecuencia di su constitución débil; ma gracias na e clima benigno di Loverghem, bien pronto él recobrá su vigor anterior. El a huur e moelina grandi di biëntoe, ayí cerca, ta trahá coe n'éle, i Dios danki, cos tabata bai bon coe n'éle.

En cuanto á Wouter, su vida misteriosa no a sufrí ni di más mínimo cambio. Hopi dia largoe él tabata keda *fó*. Coe frecuencia, ora él bolbé cas, él tabata trecé suma considerable na oro i plata, ma pa nan desaparecé sin koe e pober Lena sabi ni ta di oenda nan a sali, ni ta na oenda nan a drentá.

Lena no a disfrutá hamás di nada otro sino di un pida carni di cualké bestia soyá koe Wouter trecé pa nan toer su coeminda i — ¡ alabado sea Dios pa esai mes! pasobra a menudo e infeliz mama tabata sufri un miseria, un hamber terrible, sin koe ni un ai sali fó di su boca.

Wouter no tabatin ningún clase di afección ni pa su jioe ni pa su esposa; p'esai no tan pronto él sali bai, koe e dos sernan ayí tabata sinti net manera ta un vida nobo a drentá é cas.

E ora ayí Hendrik sá bai coe toer confianza bai companja nan; e ora ayí e mama sá suspirá sosegadamente; e ora ayí él sá tin de vez en cuando un sonrisa pa su jioe, abrazando alegremente garganta di Hendrik; e ora ayí e anciano pastor tambe sá bini, afin di bin inspirá e desdichada mama, resignación i consuelo.

¡ Momentonan dichoso pa Lena! E muher hoben, tan largoe tempoe privá di companía di toer hende, él ta hayéle atrobé rondoná di su amigonan stimá, i coe frecuencia él tabata corda koe quizás ainda por bin tin un cambio favorable den su vida tan amarga.

E jioe tabata stimá Everard masjá. T'élé tabatin costumbre di sinjéle rezá, i encantá e hovencita tabata keda scuchá e palabranan dulce di su anciano amigo.

Hanna, di más ó menos cinco anja di edad, a sali coe e fisonomía hermosa i e mes corazón di su mama, ma coe e cabei pretoe, largoe, ta lombrá di su tata. Na primera vista unbé, bo tabatin di stiméle, i lo él a cautivá bo, si acaso él boela riba bo schoochi ta hungá sea den bo cabei ó coe bo cara, como kende kier ganá bo simpatía pa su mama i pa él mes tambe.

Asina él tabata haci semper coe Everard.

Tabata un atardi hermoso i delicioso. Ja ta algún día caba koe e amigonan di cas tabata disfrutando dje placer di nan reunión; pasobra e viaha aki, fo di dia koe Hendrik a boibé, Wouter a keda afó más largoe koe di costumbre. Durante ausencia dje bandido, Lena a bira manera un hende koe a loebida toer su amargura, i Hendrik toer su odio.

Solo tabata bahando ya poco poco.

E pastor i Hendrik tabata sintá bao di un paloe grandi delanti porta dje molinero. Lena recostá contra e paloe tras di nan lomba i hilando diligentemente, tabata observando, yen di orguljo materno, su jioe Hanna corriendo aki ayá, sea ta kita flor hiba pa Everard, pa Hendrik i pa él mes tambe,

rijk versierde altaar de kleinen met hun onschuldig gelaat aandachtig te zien nederknielen naast de kloeke gestalten hunner peeten, wier onstuimige woede en felle haat door den heilzamen invloed der genade Gods en het woord Zijner dienaren in oprechte verzoeningsgezindheid waren veranderd.

(*Ned. Kath. Stemmen.*)

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Bekendmaking.

GOUVERNEMENTS-SECRETARIE.

Curaçao, 4 April 1891.

Bij Gouvernements beschikking dd. heden N°. 191 zijn de bij beschikking van den 11den Februari 1891 N°. 84 vastgestelde quarantaine maatregelen voor schepen, komende van *Colon* en andere havens der Vereenigde Staten van *Columbia*, en voor personen, van *Colon* en *Panama* langs andere plaatsen hierheen komende opgeheven.

De Gouvernements Secretaris,
HELLMUND.

De brievenzak ter verzending naar Bonaire met het Gouvernements pakketvaartuig "Gouverneur van Heerdt" wordt op a. s. Maandag den 6den dezer des namiddags om 3 uur gesloten.

Lijst van brieven, die onbestelbaar zijn bevonden:

W. S. Allen, Joeliet Coeriel, Anita Kreeps, Encarnacion Mendoza, Madelena Schoop, Concepcion U. Valbuena.

Aangeteekende stukken:

M. Marti en een rebut geadresseerd aan Julia Henry.

Het tarief der telegrammen, die van hier naar Paramaribo verzonden kunnen worden, bedraagt 15 francs. 2½ centimes (7 guld. 62½ cent) per woord. Aldus werd ons gisteren door onzen telegraafdirecteur vriendelijk medegedeeld.

NEDERLAND.

In den Haag is het plan aanhangig om den *Dierentuin* te vervangen door een *Oranjegaarde* nabij het Scheveningsche tolhek. Het terrein leent zich daarvoor uitstekend: er zouden waterpartijen, grotwerken, sportbanen, lanen, bloemperken, serres enz. worden aangelegd. De heer B. G. Stempels heeft het plan uitvoerig ontwikkeld, in verband ook met de kosten.

— Te Loëis-Lisch bij Eisden heeft men in de Krijtbergen eene hoeveelheid menschelijke geraamten gevonden.

— In tegenwoordigheid van leden van den Raad van voogdij en van de commissie voor de nalatenschap van Koning Willem III is in de laatste dagen de inboedel van het *Huis ten Bosch* geschat.

— De *Staats-Courant* publiceert een uittreksel van een van Hr M. minister-resident te Bucharest ontvangen schrijven, waaraan wij het volgende ontleenen:

De uitvoer uit Nederland in Rumenië neemt gestadig toe. Toch zou dit in veel sterkere mate het geval kunnen zijn, wanneer men bij ons meer ondernemingsgeest aan den dag legde. Zoo blijft bijv. de scheepvaart op den Donau hoofdzakelijk in engelsche handen. In Nederland schijnt men de veerkracht te missen, om in concurrentie te treden; en zoo heeft men zich daar ook weder de zeer aanzienlijke winsten laten ontschieten, welke het vervoer der granen in het afgeloopen seizoen aan de scheepvaart bood. Het overzicht der handelsbeweging in de rumeensche havens gedurende elf jaren werpt een treurig licht op de werkeloosheid onzer vloot in deze streken. Het toont bijv. aan, dat in 1889 uit Braila, Galatz en Constantza naar Nederland zijn vertrokken 89 schepen: geen dezer bodems voer onder nederlandsche vlag.

BUITENLAND.

Rome. — 27 Febr. heeft Paus Leo zijne wandelingen in de tuinen van het Vaticaan, die wegens het koude weer verscheidene weken lang onderbroken waren, hervat.

Italie.— Te Genua is men bezig met het slechten van eene gedeelte van den zesden cirkel van den ouden stadsmuur, welke de stad van de landzijde onneembaar maakte, zooals gebleken is in 1746, toen de Oostenrijkers haar aanvielen. De eerste steen van dit grootsche werk, waarin de Genueezen op bewonderenswaardige wijze de moeilijkheden der natuur hebben overwonnen werd in 1626 gelegd, de totale kosten, die gedekt werden door de bijdragen van alle burgers en aanzienlijke schenkingen van de colleges der notarissen, dokters en kunstenaars, bedroegen tien millioen *lires*. Als een aardigheid wordt door een oudheidvorscher medegedeeld, dat de moestuinen, die in de 13e en 14e eeuw het terrein van den later gebouwden stadsmuur innamen, volgens bepalingen van de overheid niet door muren mochten omringd zijn, opdat het uitzicht op de omringende landstreek en den heuvel van Albano niet belemmerd zou worden voor het publiek.

—Door de Italiaansche Kamer van Afgevaardigden is Biancheri, die volgens het gebruik, bij de optreding van het nieuwe Kabinet, als minister zijn ontslag genomen had, met algemeene stemmen herkozen, of liever, de Kamer weigerde het ontslag aan te nemen, nadat de nieuwe minister president De Rudini haar om die weigering verzocht had. Zarnadelli viel het Kabinet heftig aan, maar stemde toch ook voor Brancheri's herkiezing.

De minister Luzatti bood de Regeeringsvoorstellen aan, welke het invoeren van bezuinigingen ten doel hebben, en verklaarde dat het evenwicht tusschen ontvangsten en uitgaven verzekerd is. De minister bezuinigt 38 millioen, waarvan 9 op de begrooting van Oorlog en 11 op die van Marine: hij gaf daarbij de verzekering dat hij deze bezuinigingen kan tot stand brengen, zonder dat de openbare dienst daar onder lijdt.

Voorts werd door Lucifero een interpellatie aangekondigd betreffende Italië's verhouding tot Duitschland en Oostenrijk.

Duitschland.- Keizer Wilhelm woonde den 4 Maart een diner bij, door den vice-president van het pruisisch ministerie tevens staatssecretaris voor het rijks- departement van Binnenlandsche Zaken Von Bötticher gegeven. Of ook hier, gelijk onlangs bij Caprivi, 's Keizers gesprekken een politieke wending namen, hetzij betreffende het verblijf zijner moeder te Parijs, hetzij over het verloochenen der duitsch-vrijzinnigen als regeeringspartij, hetzij over de toenemende spanning in het kolenbekken van Westfalen, -- wordt niet gemeld, ofschoon voor dat alles stof te over zeu voorhanden geweest zijn, zonder zelfs van Bismarck te gewagen. Men beweert dat de Keizer zeer ontmoedigd en verbitterd is over den weerstand, dien zijn edelmoedigste denkbeelden ondervinden en over het socialistisch karakter dat vele werkmansbonden aannemen, in spijt van edel streven naar verbetering van den toestand der werklieden. Ziende dat er met de liberalen en vrijzinnigen in dit opzicht geen land te bezeilen valt, zou hij er sterk over denken, weder geheel in streng conservatieven zin te gaan regeeren. Daarom zou Caprivi verleden Zaterdag Richter c. s. zoo scherp op hun nummer gezet hebben. Anderen echter beweren dat Caprivi het enkel deed, omdat de vrijzinnigen al te vrijpostig hun diensten kwamen opdringen en zelfs Kamerontbinding durfden voorstellen, met de onbewimpeld uitgesproken verwachting dat de verkiezingen een liberale regeeringsmeerderheid zouden verschaffen, in de plaats van den versleten Kartell; er zou een „nieuwe koers" gevolgd worden in de staathuishoudkunde, de handelspolitiek enz. Kortom, het werd den Kanselier te dwaas, en daarom wees hij de ongevraagde hulp van de hand, er echter verzachtend bijvoegende, dat hij voor de regeeringsvoorstellen niemands steun versmaadde.

Volgens sommigen is de Keizer boos op Caprivi — zelven en deze wederkeerig op den Keizer, vooral wegens het gebeurde te Parijs; ja, daar zijn er, die van Caprivi's vermoedelijke aftreding gewagen als van iets zeer waarschijnlijks; maar nog waarschijnlijker is zeker, dat al die praatjes door de aanhangers van prins Bismarck worden uitgestrooid om het regeeringsbeleid van Keizer en Kanselier verdacht te maken en de terugroeping van den Ouden Heer uit Friedrichsruhe weder wenschelijk te doen schijnen.

Dat Keizer nog niet zoo heel erg „neerslachtig" is, als men het wil doen voorkomen, bleek, o. a. toen hij laatstelijk deelnam aan een feestmaal van oudstudenten der bonner Borussia, bij welke gelegenheid hij zich zeer vroolijk en opgewekt met verschillende dischgenooten onderhield en zelf een studenticosen toost op de Groenen instelde en den gebruikelijken *Salamander* commandeerde.

Frankrijk.—Evenals de Kard.-aartsbisschop van Lyon, heeft ook de bisschop van Annecy zich tot den President der Fransche Republiek gewend met een protest tegen de onrechtvaardige toepassing van de successierechten op de goederen in de zoogenaamde doode hand, waarbij elke individu eener communauteit als erfgenaam van de geheele nalatenschap wordt belast en dus veel meer dan de geheele waarde der erfenis moet betalen. Bestaat bijvoorbeeld een communauteit uit 100 leden en wordt ieder lid beschouwd als erfgenaam van 50 centiem, dan moet hij evenveel betalen alsof ieder 20 frank erfde, zoodat zij vijf maal het capitaal betalen, dat zij geacht worden geërfd te hebben. Natuurlijk bieden de kloosterlingen een passieven tegenstand; dan verschijnt de fiscus om publiek uitverkoop te houden!....

Belgie.— De regeering heeft besloten, aan den rechtmatigen eisch der Vlamingen voldoening te geven. Een wetsvoorstel is ingediend, om aan het hof van appèl te Brussel eene rechtskamer in te stellen, welke op verzoek van den aangeklaagde de zaken in het Vlaamsch zal behandelen. De heer Coremans wil bij amendement hetzelfde recht aan de Vlaamschsprekende Limburgers bij het hof van appèl te Luik toekennen. Het kan niet ontkend worden, dat het tegenwoordig ministerie meer dan elk ander de belangen der Vlaamsche taal heeft behartigd. Deze kan echter niet enkel door de hulp der regeering uit haren kwijnenden toestand verlost worden. Degelijk onderwijs, gepaard met de naarstige studie der taal en der letterkunde, zullen krachtdadiger werken dan officiëele bescherming.

— Generaal Boulanger hult zich te Brussel in het diepste geheim. Hij ontvangt niemand en verlaat zijne kamers in het hôtel niet. Wie de dame is, die den generaal vergezelt, weet men niet; zij heeft sinds hare aankomst het hôtel nog niet verlaten. Boulanger houdt zich den geheelen dag bezig met het beantwoorden der talrijke brieven en telegrammen, die hij sinds zijne aankomst heeft ontvangen. Kortelings evenwel is er een geheimzinnig personnage gekomen, wien de toegang tot monsieur Jean Bertin niet door den kamerdienaar werd ontzegd. De twee heeren hebben samen gedejeuneerd en vervolgens den geheelen namiddag geconfereerd.

Men denkt, dat deze geheimzinnige man de heer Rochefort is, die zich voor zijn proces-Canivet in het land bevindt. Zij zouden van den

---

ó hungando, como coe un amigo fiel, coe Kiro, e cachó grandi blancoe di Hendrik.

Un dichosa escena doméstica.

Den dj'esai nan kier tendé klok dje aldea anunciá e habitantenan di Loverghem, koe ta ora di oración dj'anochi.

Hendrik i Lena tabata reza; Hanna a subi ariba schoochi dje pastor, él a poné su manoenan huntoe, i koe un voz metálica, él a coeminsá *"Nos Tata koe ta na Cieloe."*

Riba sonido di klok, na presencia dje último rayonan di solo moribundo, i meimei dje naturaleza vasta i espaciosa, un voz infantil tabata implorá e Dios Todopoderoso di derramá amor i unión riba e mundoe aki; él tabata pidi e pam di cada dia; perdón di toer nos debe. El tabata rezá i pa e paharito riba dak, i pa e flor den mondi como pa e jioenan di ricoe- i pobernan.

Lágrima a yená wowo dje pastor koe a keda profundamente impresioná na vista dje escena tan sublime.

Un boroto repentino a bin interrumpi nan silencio religioso. Dje mondi ayi cerca, el Negro Wouter a sali presentá nan dilanti. Pa un momentoe él a keda para ketoe, su wowonan tabata cortá candela, mirando su jioe sintá riba schoochi dje homber bieuw. No ta e anciano sacerdote únicamente él tabata odiá, ma e *principio* tambe representá p'ele; pasobra, parcé koe Wouter á bebe boca yen na e *fuente putri* dje revolución francés.

Promer palabra koe a sali di su boca, tabata un maldición. Coe furia él a rancá e jioe fo dje pader i coe un voz feroz él dici coe n'ele:

—"¡ Miserable impostor! ki derecho bo tin di corrompí corazón di mi jioe pa bo kita su stimación pa su tata.... ... ¿ Mi no a impedi bo di yega mi cas cerca mi familia, ya koe bo no ta bini sino pa bin sembrá semilja di pleito i discordia?"

Hendrik exasperá pa e lenguahe ofensivo ayí, el a lamantá riba. E pastor a detenéle i coe calma i solemnidad él dici:

—"Wouter, Dios perdoná bo........ Nó, mi no kier trecé discordia den bo familia; al contrario, mi kier hací e dicha i e prosperidad kóe bo a trapá bao di bo pia, renacé. ¡ O, ai di bo porvenir, si bo continuá hibá e vida ayi! Un huez terrible lo pidi bo un dia cuenta di bo accionnan, dje maltratonan di bo esposa, di bo jioe. Probablemente esai por socedé aki mes na mundoe. E ora ayí, un infierno lo despiértá den bo pechoe i e remordimiento di bo conciencia lo no concedé bo un instante di sosiego."

E bandido a temblá scuchando e palabranan enérgica dje anciano. Murmurando él a lastrá su jioe koe tabata yorá pa keda cerca Everard, hiba bai. Lena a siguí nan tras morto di sustoe, pasobra él tabata sabi perfectamente koe ta riba dj' éle i riba e inocente criatura, koe é bandido lo bin caba toer su rabia.

E anciano Everard a keda tristoe ta mirá e desgraciadonan bai. Hendrik, al contrario, a cerrá su moketa ta amenazá su roeman. El a vencé e amor koe Lena a yegá di inspiréle; e amor a trocá na un afección di roemán, ma e sentimiento di odio pa Wouter, esai él no por a dominá hamás den su pechoe.

¡ No larga nos describi e acto di barbaridad koe a ser cometé den e cas di Wouter. Lo ta demasiado doloroso, amable lector, pa bo alma sensible di mirá e pober muher hoben lastrando manera un catiboe, bao di sota i maltrato. Lo ta cruel di mi parti di pintá bo e jioe na rodilja, yorando, implorando, aunké en vano, comiseración, misericordia dje tata inhumano pa su mama infeliz!

—"¡ Mester bini un fin!" Wouter a gritá coe un voz terrible, coe idea riba e pastor.

Coe su manoe bao di su cachete, e bandido a keda ta studiá un medio pa él chercé su venganza. El tabata odiá e pader muchoe más ainda koe su roeman. ¿ I pakiko? Pasobra crimen no por soportá virtud; pasobra e ira hirviente no por luchá contra e calma resigná; pasobra e criminal ta kere koe un amigoe di Dios ta lezá e maldadnan riba su frenta ó den su wowo, manera den un boeki habri.

¡ Venganza! atá e palabra koe a keda ta retumbá den e alma vil di el Negro Wouter.

Largoe ratoe él tabata meditando, preparando su plan; porfin él a dal e harimentoe diabólico koe semper a haci corazón dje mama i dje jioe temblá. Su wowonan a keda ta lombrá di un alegria feroz: su moketanan a cerrá convulsivamente.

¡ El a haya su plan di venganza!

El ta continuá.

———o———

revanche-geest, die plotseling in Frankrijk weer is opgevlamd, willen partij trekken, de Boulangistische leiders te Brussel bijeenroepen en door Dèroulède een staatsgreep laten doen onder de leus: Elzas-Lotharingen.

— De centrale afdeeling der belgische Kamer, belast met het onderzoek van het voorstel betreffende de noodzakelijkheid der grondwetsherziening is tot geen besluit gekomen. De minister-president Beernaert verklaarde, dat hij eerst over deze aangelegenheid te rade wilde gaan met den nieuwen minister van Binnenlandsche Zaken, De Burlet.

— De vier radicale en socialistische *meetings*, welke in 't begin van Maart Gent, in Vlaanderen, gehouden werden, hebben tot geenerlei ongeregeldheden, aanleiding gegeven, — dank zij den maatregelen des burgemeesters, die, een voorgenomen optocht had verboden en de schutterij onder de wapenen had geroepen. Ofschoon oproerige manifesten waren aangeplakt, werd de orde niet gestoord.

De Gentsche leiders traden als sprekers op en ten slotte werden dezelfde besluiten goedgekeurd, welke in de elders gehouden vergaderingen zijn aangenomen, waarbij op grondwetswijziging voor het algemeene stemrecht werd aangedrongen of tegen de conscriptie geagiteerd.

Ook te Brussel werd door de jongere sociaal-democraten een betooging gehouden tegen de legerwet. Een groot aantal toekomstige soldaten nam daaraan deel. De sociaal-democraat Volders hield voor het socialistische "volkshuis" een toespraak tegen de plaats—vervanging, waarbij hij wees op het feit, dat de begrooting voor oorlog 55,000,000 fr. bedraagt, terwijl er niets voor de arbeiders wordt uitgegeven. Volders eindigde met den wensch uit te spreken, dat de toekomstige soldaten steeds gehoorzaam zouden blijven aan de sociaal-democratie (!) De stoet bestond uit een paar honderd personen, die borden droegen met opschriften, waarin geprotesteerd werd tegen de "bloedwet". Bij den terugkeer werd de *Marseillaise* en de *Carmagnole* gezongen.

Engeland.— In zake het onderzoek van den coroner omtrent den laatsten vrouwenmoord in Whitechapel heeft de jury het „schuldig" uitgesproken over een of meer onbekende personen. Hierin ligt opgesloten, dat de jury den stoker Sadler niet als schuldig erkent. Niettemin wordt met de gerechtelijke instructie tegen dezen voortgegaan.

Rusland. — Louis Philippe, de jonge hertog van Orleans, vertoeft te lang te St.-Petersburg naar den zin des Czaren, die niet gaarne hierover de Fransche lichtgeraaktheid zou zien opvliegen. Van hoogerhand is hem de wenk gegeven, zijn vertrek niet te lang uit te stellen. De prins zal dientengevolge eerstdaags een reisje naar Perzië maken.

— In het britsche Lagerhuis vroeg Labouchere op nieuw, of de Regeering de Souvereiniteits rechten van Egypte en Soudan erkent en welke de grens is van het grondgebied, waarover Egypte gezag wenscht. Ook vroeg hij of de Regeering voornemens is het Egyptische leger te versterken. De onder-Staats-Secretaris van Buitenlandsche Zaken, Sir James Fergusson, antwoordde, dat de Britsche Regeering niet de verantwoordelijkheid kan aanvaarden der bepaling, tot hoever het gezag van Egypte in die streken gaat. De Regeering, zeide hij verder was niet voornemens het leger te vermeerderen; wel verbindt zij zich tot bescherming van Egypte en de havens der Roode Zee.

Spanje.— De Spaansche Cortes zijn 3 *Maart* door de Koningin-regentes geopend met eene troonrede, waarin amnestie wegens staatkundige vergrijpen wordt aangekondigd en verder wordt verklaard, dat de betrekkingen van Spanje met het geheele buitenland van vriendschappelijken aard zijn; dat onderhandelingen met Frankrijk over Guinea op bevredigende wijze worden voortgezet, en aan de eischen is voldaan, welke aan Marokko waren gesteld. Voorts werdt medegedeeld, dat de regeering de handelstractaten heeft opgezegd, omdat het noodig is, de handelsbetrekkingen met vreemde mogendheden op nieuwe grondslagen te vestigen. Aangekondigd worden: hervormingen in het strafwetboek en verbetering der verdedigingswerken. Met betrekking tot den financiëelen toestand wordt gezegd, dat het noodig is, het tekort te dekken door vermindering der uitgaven. Het bedrag der vlottende schuld eischt de consolideering binnen een niet ver verwijderd tijdstip. De regeering, wordt ten slotte verklaard, overweegt thans de sociale vraagstukken.

In de troonrede wordt ook een wetsontwerp aangekondigd, waarbij het lager onderwijs verplichtend wordt gesteld.

Noorwegen. — Koning Oscar heeft den rechter Steen, leider der radicale partij in Noorwegen, belast met de vorming van een nieuw kabinet. De quaestie der diplomatieke vertegenwoordiging, waarover Stang getuimeld is, zou dan tot den herfst worden verdaagd.

China.—Volgens bericht uit Washington heeft de Chineesche gezant aldaar naar Peking doen telegrapheeren, dat de regeering der Vereenigde Staten den anti-chineesgezinden senator Blair tot gezant naar Peking had benoemd. In antwoord op dit bericht had de Chineesche Regeering per telegraaf haar gezant opgedragen, aan de regeering der Unie mede te deelen, dat de Chineesche Regeering den heer Blair niet kan ontvangen.

Servie. — Te Belgrado hebben onophoudelijk anti Oostenrijksche manifestaties plaats, waarin de studenten eene hoofdrol spelen. Op een avond viel het volk, geholpen door de studenten, een Duitschen schouwburgtroep tijdens de voorstellen aan, dreef de acteurs van het tooneel en sloeg daarna alles in de zaal aan stukken.

Afrika. — Uit den Congostaat komt het bericht, dat alle handelshuizen, behalve de Nederlandsche factorie, zich naar den Portugeeschen oever verplaatsen. Als oorzaak wordt opgegeven, dat de Congostaat thans drukkende belastingen heft, die veel hooger zijn dan de Portugeeschen belastingen. Zoo moet in den Congostaat grondbelasting per yard betaald worden, die verdubbeld wordt bij fabrieksbouw. Ook worden hooge belastingen geheven van spiritualiën.

Zuid-Amerika.— De Chileensche opstandelingen hebben den bisschop van Serena, die een persoonlijk vriend van president Balmaceda is, gevangengenomen en op een hunner schepen gezet, waar — zeer eigenaardig — de aartsdeken van Valparaiso zijne toevlucht had gezocht, om Balmaceda's vervolgingen te ontgaan Aan boord der *Blanco Encalada* is een ander bisschop, Mgr. Fontevilla gebracht, die gefusilleerd zal worden, zoodra Balmaceda het doodvonnis over den gevangengenomen aanvoerder der insurgenten Frederich uitspreekt.

Noord-Amerika.— Dat in de Vereenigde Staten van Noord-Amerika spoortreinen door kudden buffels of schapen tot staan zijn gebracht, is reeds vaak vermeld. Thans is dit echter aan een zwerm bijen gelukt. Een goederentrein had aan het station Palm gestopt, omdat de locomotief water moest innemen, en toen kwam eensklaps een zwerm bijen aanvliegen en streek op den tender neer. De machinist nam de vlucht, maar de stoker, die juist steenkolen op het vuur wierp, bemerkte het gevaar niet. De insecten vielen op hem aan en staken hem jammerlijk aan hoofd en handen. Gillend van pijn liet de ongelukkige zich op den grond vallen.

De tijd van vertrek van den trein was gekomen, maar niemand durfde de locomotief naderen; de kleine dieren bleven onbeperkt heeren en meesters van locomotief en tender. Ten slotte nam de machinist, nadat hij eerst hoofd en hals goed had dichtgepakt, een gutta-percha slang, die voor het afspoelen der locomotieven dienst deed, en stuurde een krachtigen waterstraal op de bijen af, die zich inmiddels tusschen de steenkolen hadden genesteld. Het koude water had eene uitstekende werking, en spoedig kon de reis worden voortgezet.

— Uit Washington wordt gemeld, dat de Senaat aldaar de wet op het subsidieeren van Amerikaansche stoomschepen ter concurrentie tegen het buitenland heeft aangenomen en deze wet den president der Unie ter bekrachtiging is voorgelegd. Blijkens nadere mededeelingen zal er jaarlijks van subsidiën een bedrag van 1,200,000 dollars worden verdeeld over uitsluitend amerikaansche stoomvaartmaatschappijen, wier schepen den Atlantischen Oceaan, de Stille Zuidzee en de Golf van Mexico bevaren, zullende de subsidiën worden berekend naar een classificatie op den volgenden grondslag; 1°. Schepen van 8000 ton, varende met een snelheid van 20 knoopen; 2°. schepen van 5000 ton, varende 14 knoopen; 3°. schepen van 15 ton, varende 12 knoopen.

NOTICIANAN DI CABEL

Recibi dia 30 Marzo.

Paris.— Czar a manda gran cordón di San Andrés pa president Carnot.

Muchoe aclamación na Grasse pa la reina Victoria.

Nan ta bisa koe nan a ehecutá Ramalatu, gobernador di Belajora (Madagascar), koe a larga matá 278 hende.

Londres. — Salisbury a bai San Remo.

Inglaterra a aceptá invitación di Estados Unidos pa toemá parti den Exposición di Chicago.

Madrid. — Congreso di obreronan a resolvé di no sigui trahá, si ta cos no bini un rebaha di ora di trabao.

New-York.— Tin anuncio koe Venezolanonan a atacá Inglesnan na frontera di Guayana. Banda banda tabatin pérdida. Temor ta reiná koe e atake ayí lo ta considerá como un declaración di guerra.

Peso mejicano 76 cent.

31 Marzo.

Paris.— President Carnot a decorá e embahador di Rusia, i Czar a decorá e *attaché* militar cerca legación francés na San Petersburgo.

Londres. — Noticia de Sofia ta anunciá arresto di trinta persona a consecuencia dje asesinato di ministro di Hacienda.

Madrid. — Toer dia Canovas i Mr Forster tin conferencia coe otro, i nan ta bisa koe bien pronto e tratado lo ta cerrá.

Nan ta confirmá e noticia koe gobierno francés a doena un respondi favorable riba pidimentoe dje revolucionarionan di Chili, pa impedí salimentoe fo di Toulon dje barcoenan nobo koe gobierno di Chili a largá trahá.

New-York.— Gobierno italiano a consentí di toema parti den Exposición di Chicago.

1 Abril.

Paris. — E demostracionan di amistad di banda banda den president di República francés i Czar di Rusia a producí masjá sensación den círculonan diplomático di Europa.

Nan ta sigurá koe ya tin un alianza den Francia i Rusia, i koe pronto un aviso oficial lo ta publicá.

Ultima noticianan di China ta bisa koe e poblacionnan di provincia Chunking a lamantá contra cristiannan.

Londres.— Mayoría dje rebeldenan di Oporto ta condená na destierro na Africa.

Segun nobo di Calcuta, criojonan di provincia Assam a matá 600 hombr di ehército criojo inglés.

Ayera a pasa un tempestad grandi di nieve na Inglaterra i Francia.

Mr Forster, delegado di Estados Unidos, i hinter cuerpa diplomático ta invitá na un comementoe cerca senjor Canovas.

2 Abril.

Paris. — Ministro Rudini i lord Dufferin a firma e tratado na Roma, koe ta fihá limitenan di posesionnan inglés i italiano na Africa.

Gobierno italiano ta resuelto di toema medida pa stop emigración pa América un poco.

Policía di Roma a cogé algún documento koe ta comprobá, koe e anarquistanan italiano, francés, alemán i spanjó ta contá koe e manifestación di obreronan, dia 1 di Mayo próximo, lo birá un demostración revolucionaria.

Londres.—Corresponsal di *Chronicle* ta scirbi fo di Viena, koe Estados Unidos i Suiza a cerrá un tratado coe otro, coe obheto di submeté na arbitrahe cualké cuestión koe por bin tin den nan dos.

New-York. — Gobernadornan dje provincianan di Argentina lo drentá coe e fusión dje dos partido Mitre i Rose. Gobernador di Buenos Aires, sin embargo, ta contra e fusión.

VERSCHEIDENHEDEN.

IN DE FRANSCHE BANK. De gemiddelde som in goud en zilver, die zich in kelders van de Fransche Bank bevindt, bedraagt zeven honderd millioen tot een milliard frank.

Het gemunt goud en zilver is in hooge looden kisten gesloten, welke aan den muur zijn vastgeklonken, en op eenigen afstand de eene van de andere staan.

Op de kisten staan opschriften, welke de soort van geldstukken aanduiden, die zij bevatten; stukken van 20 frs., stukken van 10 frs., stukken van 5 frs. enz.

Elke kist bevat een bepaald aantal zakken; in elken zak, of zij goud of zilver bevat, zitten 10,000 frs.

Er zijn dan andere kisten, welke niet verre van de vorige staan, deze bevatten de depots. Men vindt er het goud en het zilver, dat aan de bankiers en wisselagenten behoort.

Al deze kisten zijn met sterke ijzeren staven gesloten, zoodat men er moeilijk zou kunnen inkomen.

Bij het minste onraad kunnen overigens de kelders der Bank verdedigd worden, met een stelsel van voorzorgen, dat waarlijk te vreezen is.

In gewone omstandigheden wordt de Fransche Bank verdedigd door een compagnie soldaten en een bestendigen post pompiers.

Elken nacht moeten de aangewezen ontvangers de wacht houden, nabij de vestibulle van de voornaamste kas, welke nimmer alleen gelaten wordt. Van uur tot uur doen de ontvangers de ronde, langs de koeren, stallen, hoven, gangen en zolders. Overal moeten zij hun reglementairen tocht bewijzen, door het opwinden van wijzerplaten, die op de verschillende plaatsen zijn aangebracht.

Bij elke ronde moeten zij aan eene bel trekken, die met den pompierspost in verbinding staat als, om te zeggen: „Wij waken; waakt gij ook?" Daarenboven steken zij een vierkant plaatje zink in eene bus, dat glijdt in de kamer van den officier van dienst bij den post der soldaten.

In elke zaal zijn pompen opgetuigd; waar houten beschotten zijn, hangen bijlen tegen den muur. De waterleidingbuizen kruipen als slangen langs de steenen pijlers en eindigen in kranen, welke alle een ordenummer dragen. 24 vergaarbakken bevatten 72.000 liters water; zij zijn altijd vol en voor elke gebeurtenis gereed.

De Fransche Bank zou bij voorbeeld worden aangevallen? Dank aan eene vernuftig uitgedachte mechanisme kan de trap, die naar de kelders geleidt, geheel met zand opvullen. Men kan ze ook geheel onder water zetten.

HET PAASCHFEEST is dit jaar op 29 Maart gevallen: in 1883 viel het op 25 Maart, iets dat in deze eeuw niet meer dan in 1894 zal plaats hebben en in de volgende eeuwen, in 1951, 2035, 2046, 2057, 2103, 2114, 2125, 2198.

Volgens schikkingen van het Concilie van Niceën, kan Paschen niet vroeger dan op 22 Maart vallen, en dat is het geval als de volle maan, die den dag van het feest regelt, op 21 Maart valt en deze dag een Zaterdag is.

Het is oogenschijnlijk dat de samenloop dier twee omstandigheden zeer zeldzaam is. Het kwam voor in 1093, 1761, 1817 en zal nogmaals voorkomen in 1990, 2076 en 2144; in de drie volgende eeuwen zal Paschen niet meer op 22 Maart vallen. Ten andere kan 't Paaschfeest nooit later dan op 26 April

vallen, hetwelk gebeurd is in de jaren 1666, 1734 en 1886 en nog zal geschieden in 1943, 2043, 2117, 2679, enz.

Een Duitsch schrijver heeft de Hollanders vergeleken bij de oude Egyptenaren, en wel in de volgende gronden: Het lage, aan kanalen, dijken en sluizen zoo rijke Holland gelijkt in dit opzicht op een deel van Egypte. De Egyptenaren waren mager en olijfkleurig, de Hollanders zijn meestal mager kaaskleurig; de Egyptenaren waren uitstekende wiskunstenaars en landmeters, de Hollanders zijn dit ook; de Egyptenaren muntten uit in het vervaardigen van papier, linnen en in het pottenbakken; ook de Hollanders; de Egyptenaren waren matig in het eten, ook de Hollanders zijn het.

De grootste courante gouden munt op de wereld is de gouden *„Loof"* van Annam, de Fransche kolonie in Oostelijk Azië. Het is een plat, rond geldstuk ter waarde van *f* 660.

Een andere munt, die deze in grootte het meest nabij komt, is de Japansche obang, die iets meer dan twee en een half ons weegt, en in waarde ongeveer gelijkstaat met 10 Engelsche souvereigns (*f* 125.)

Toen Gladstone in 1853 zijn budget inleverde, sprak hij vijf uur en drie kwartier. Gladstone spreekt gewoonlijk 150 woorden in eene minuut en dus beliep zijne redevoering bij die gelegenheid 50.000 woorden. Maar ook hier is het spreekwoord van toepassing: „Er is altijd baas boven baas." Een Maori, lid van de Nieuw-Zeelandsche Wetgevende Macht, sprak bij zekere gelegenheid acht uur, en eens, bij eene dag-en nachtzitting, zeventien uur. Een zekere mr. Martin, lid van de Wetgevende Macht te Winnipeg, heeft eens tien uur achtereen gesproken.

Eene redevoering van zes-en-twintig uur lang te houden, mag voorzeker lang heeten, en dat heeft dr. de Cosmas, van de Britsche-Columbiaansche vergadering gedaan, om een annexatie-maatregel te bespreken, waardoor de volksplanting een aanmerkelijke streek land aanwon.

Maar de langste redevoering, die ooit in een Parlement is gehouden, was die van een Rumeensch afgevaardigde, toen hij zeven-en-dertig uur achtereen sprak tot staving der beschuldiging van Johan Bratiano, een ex-minister. 't Is te hopen, dat die heeren, zoo lang van stof, niet het voorbeeld gevolgd hebben van prins Bismarck, die een paar jaar geleden, bij eene redevoering van twee uur lang, zestien glazen brandewijngrog noodig had om zijne welsprekenheid vochtig te houden.

Van het instinct der Newfoundlandsche honden om een drenkeling te redden, heeft laatst een Franschman een vrij onaangenaam bewijs ondervonden. Hij was buiten aan het wandelen met een vriend, die een prachtigen Newfoundlander had, en ongelukkig trok hij de schranderheid van het dier in twijfel. De eigenaar van den hond, wien het ergerde, dat er minachtend over zijn lieveling gesproken werd, gaf zijn vriend een duw, dat hij in een ondiepen stroom viel. Onmiddelijk sprong Turk er in, greep den zinkenden man bij een der panden van zijne jas en begon naar land te zwemmen.

Het ongeluk wilde echter, dat op den anderen oever ook een Newfoundlandsche hond liep, die zoodra hij het geval zag, insgelijks ter redding toeschoot. De hond No. 2 greep het andere pand van de jas en wilde naar zijn meester terugzwemmen. Turk hield vast en trok naar zijn kant van den oever, en de eigenaar van de jas riep te vergeefs om hulp. Eindelijk scheurde de jas, en de twee honden zwommen, elk met een stuk laken in den bek, trotsch voort, zoodat de meester van Turk zich genoodzaakt zag zelf in het water te springen om zijn vriend te redden.

Volgens den correspondent van de *Liverpool Post* is in de diepste schuilhoeken van het Engelsche Lagerhuis, onder de voeten der achtenswaardige leden, iets vreemds te zien. Het is een groote mat, die eenigermate op watten, gelijkt, welke eerst eenige keeren door de Theems gehaald en vervolgens met inkt besprenkeld is. Het is eene onderdaad een massa watten, welke als filter dienst doet voor de versche lucht, waarvan de leden in het Lagerhuis leven. Lang heeft men er met den mist gevochten, die tusschenbeiden zoo dik was, dat de leden elkaar niet konden zien; deze houdt men nu door de watten op de vloer, waardoor de luchtgeleidingen loopen, buiten. Dit wattenbed is zes duim dik en het bedekt een oppervlakte van 800 vierkante voeten.

TYD-TAFEL.
DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"
TUSSCHEN
NEW-YORK,
LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1891.	Caracas.		Venezuel.		Philadelphia		Caracas.		Venezuela.		Philadelphia	
Vertrekt van NEW YORK....	Maart	7	Maart	17	Maart	28	April	18	April	18	April	29
Komt aan te CURAÇAO	„	13	„	23	April	4	„	14	„	24	Mei	6
Vertrekt van „	„	14	„	24	„	6	„	15	„	25	„	7
Komt aan te PTO. CABELLO	„	15	„	25	„	7	„	16	„	26	„	8
Vertrekt van „	„	16	„	25	„	7	„	16	„	27	„	8
Komt aan te LA GUAYRA..	„	17	„	26	„	8	„	17	„	28	„	9
Vertrekt van „	„	20	April	1	„	10	„	21	Mei	2	„	12
Komt aan te PTO. CABELLO	„	21	„	2	„	11	„	22	„	3	„	13
Vertrekt van „	„	21	„	2	„	11	„	22	„	4	„	13
Komt aan te CURAÇAO	„	22	„	3	„	12	„	23	„	5	„	14
Vertrekt van „	„	23	„	4	„	14	„	24	„	6	„	15
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	„	24	„	5	„	15	„	25	„	7	„	16
Komt aan te NEW-YORK..	„	30	„	11	„	22	Mei	1	„	13	„	23

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO....	Maart	15	Maart	25	April	5	April	15	April	25	Mei	7
Komt aan te MARACAIBO....		16		26		6		16		26		8
Vertrekt van „		21	April	1		11		21	Mei	2		12
Komt aan te CURAÇAO......		22		2		12		22		3		13

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO....	Maart	15	Maart	24	April	5	April	15	April	25	Mei	7
Komt aan te CORO..........		16		25		6		16		26		8
Vertrekt van „		21	April	2		11		22	Mei	4		13
Komt aan te CURAÇAO......		22		3		12		23		5		14

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curaçao.